

АНОТАЦІЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

КУЛЬТУРНА АНТРОПОЛОГІЯ: СТРАТЕГІЇ ВИЖИВАННЯ У МИСТЕЦТВІ

Рівень освіти (бакалавр/магістр/доктор філософії)	Магістр
Кафедра (за якою закріплена дисципліна)	Кафедра мистецтвознавства і мистецької освіти
Терміни вивчення (курс/семестр)	1 семестр, 1 курс
Вид дисципліни (кількість лекційних/семінарських/практичних год.)	Вибіркова (90 годин, з них: лекції – 20 годин, 10 практичних занять, 60 – самостійна робота).

Внаслідок вивчення навчальної дисципліни студент повинен бути здатним продемонструвати такі результати навчання:

знати:

- базовий понятійно-категоріальний апарат курсу (визначення понять «культурна антропологія», «мистецтво», «психотравма», «екранна мова», «мова реального світу»);
- методи та принципи художньої співтворчості, джерела творчої мотивації особистісного існування, а також конструктивні механізми реконструювання власного життєвого простору після пережитої травми, зумовленої надмірною вразливістю у мистецтві;
- структурні взаємозв'язки та специфіку взаємодії між міфологією, мистецтвом і соціокультурною реальністю;
- стратегії подолання творчої кризи та механізми успішного виходу з неї;
- методологію сприйняття мистецтва як інструменту критичного аналізу та рефлексії.

вміти:

- досліджувати творчі союзи як замкнені міфосистеми, що підміняють собою реальне буття;
- аналізувати творчі травми, що виникали у митців в процесі творення у європейському авторському кіномистецтві;
- трансформувати конструктивно власні особисті дефіцити, страждання в мистецтво;
- інтегрувати знання з різних галузей мистецтва для цілісного бачення проблематики;
- вчасно розпізнати, що мистецтво починає «поглинати» усе реальне життя, і робити розмежування, щоб захистити власне особистісне ядро.

Короткий зміст дисципліни (перелік тем)

Тема 1. «Хижак і Жертва»: Небезпека тотального злиття (Р. Шнайдер та А. Делон)

Аналіз кіноміфу та розмивання межі між екраном (образом) та реальністю.

Кейс-застереження: Трагедія Р. Шнайдер. Як видатна акторка впустила міф про всепоглинаючу пристрасть у своє життя і вигоріла, не зумівши відокремити себе від образу жертви деструктивного «хижака».

Тема 2. Психологічний реалізм vs Відчуження: Від майстерності внутрішнього проживання ролі (Меріл Стріп) до зовнішнього вираження. Ефект відчуження Бертольда Брехта: Раціональний підхід, що вимагає дистанції між творцем і його героєм.

Тема 3. Мистецтво як созалежність: Пастка «Мати і Дитина» (Ф. Фелліні та Дж. Мазіна). Драматичний сценарій: геніальний режисер залишався вередливою дитиною, а видатна акторка – його всепрощаючою матір'ю, яка поклала свою автономність на вівтар його Еґо. Трагедія неможливості пережити ухід творця.

Тема 4. Вічний пошук порятунку: Дитина всередині деструктивного хаосу (Ф. Трюффо). Французька Нова Хвиля. Митець, з яким у дитинстві жорстоко поводитися батьки, створював свої шедеври, проектуючи цей внутрішній дефіцит на кожен нову музу, марно намагаючись дібрати материнську любов та врятувати поранену внутрішню дитину.

Форма підсумкового контролю: диференційований залік.

Автор програми: *PhD з філософії, магістр з кіномистецтва*, доцент кафедри мистецтвознавства і мистецької освіти Олена Петрівна РОМАНОВА